

Puig i Alena 23-VII-1991

Estimada Mercè. Ja tornem a tenir
la Maria amb nosaltres, tota con-
tenta i il·luminada. Em descom-
esta pensar que dimmesse encara
no hauries rebut cap de les meves
cartes, ni de les postals d' en
Josep. Perquè escrivent, avui,
doncs, si quan aquesta carta
arribi a Llançà tu ja en seràs
fura? Posarí ben clar el remitent,
i quan faci el viatge el viatge
de retorn, t'arrisà perseguint, com
un copí que seguís la terra
estrela. Ah, qui per un copí per

seguir eternament la terra este-
la! Vens? No em costaria res
de mantenir-te.

Es de dehoi que penses venir
dallans? No m'ho cec pas. Aquí
t'atorm et troba molt en falta
- Nervat potser d'en Josep: la Do-
lors que l'un amb l'altre ja
tenen l'univers i es espais interesi-
derals ocupats. La Jona Jordana
sense veputa gran vindria,
i la Catarina roda desempu-
rada per aquestes conedors sense
saber on anar a per cultura.

La Maria Titer et manda
més escarbat nege i lastigos,
que se l'penja al nas com si

2

los una pinça, per a fer-te'n
per est aridi que amihis. No... qui
vols que et digui del meu maui-
ment, de la meua enganyança?
Fins la cadira que vas deixar
per via si ha acabat de badar al
sol per d'una persona tan impu-
rida i nènica com la Dolars.
Ah, em desmi d'ara el Dr Ventura
que ja m'ha preguntat no se'
quantas vegades quan venies.
-l'any passat el dia de Sant
Jaume ja havia tornat, sempre
sempre. També la Catarina ha
recordat que per S. Jaume l'any
un any que et va conèixer.
No amirats a Olot? Si a
última hora et decideides, saludu

La Tia Maria de past mera.

I des més per avui. Molts
recalls a l'esperança, i la
dolçor. És amb nosaltres, i
per a tu, una bona seguretat
de ajut

Maria